

από καρδιάς...

© Ελευθέριος Γ. Ελευθεριάδης
και Εκδόσεις Έν πλῶ
Κολοκοτρώνη 49, Αθήνα 105 60
Τηλ.: 210 3226343 - Fax: 210 3221238
e-mail: info@enploeditions.gr
www.enploeditions.gr
www.facebook.com/enploeditions.gr

Α΄ έκδοση: Δεκέμβριος 2018

ISBN: 978-960-619-031-5

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ
Ψυχολόγος M.Sc.

από καρδιάς...

κείμενα για το καθημερινό και το αιώνιο

Έν πλῶ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Ήθελα κάτι να πω... Ένα σ' αγαπώ, ένα ευχαριστώ,
μία συγγνώμη... Πράγματα απλά...

Ήθελα με κάποιον τρόπο, να σου δείξω πως είμαι
δίπλα σου.

Ήθελα με κάποιον τρόπο, να σε κάνω να νιώσεις πως
δεν είσαι μόνος.

Προσπάθησα πολύ...

Έστυψα το μυαλό μου να βρω λόγια κατάλληλα,
λόγια που θα σου δώσουν κουράγιο στον αγώνα σου,
λόγια που θα μαλακώσουν, έστω λίγο, τον όποιο πόνο
σου, λόγια που θα σου κρατήσουν παρέα στις πιο
άγριες τις μοναξιές σου...

Απέτυχα.

Και κατάλαβα με τον καιρό, πως λόγια τέτοια δεν
υπάρχουν...

Από καρδιάς...

Τέτοια είναι τα λόγια μου.

Δεν ξέρω αν είναι σωστά ή λάθος, είναι όμως λόγια
βγαλμένα μέσα από την ψυχή μου.

Από καρδιάς...

Για όλες εκείνες τις φορές που θα παλεύεις με τα πιο
βαθιά σκοτάδια σου.

Από καρδιάς...

Στον αγώνα καλή δύναμη και η Παναγιά μαζί σου...

Μήπως δεν είμαι έτοιμος;

Το σκέφτεσαι, το ξανασκέφτεσαι, το παιδεύεις στο μυαλό σου... Να υπολογίσεις τους κινδύνους, τα ρίσκα, τις επιπτώσεις που μπορεί να έχεις, να προβλέψεις όλα όσα μπορούνε να συμβούν.

Και όλο περνάει ο καιρός, και όλο πουθενά δεν καταλήγεις. Και το νιώθεις έτοιμο να σκάσει το μυαλό σου από την πολλή τη σκέψη. Και νιώθεις έτοιμος από την πίεση να καταρρεύσεις.

«Μήπως δεν είμαι έτοιμος; Μήπως δεν θα τα καταφέρω; Μήπως δεν πρέπει; Μήπως να περιμένω; Μήπως αυτό, μήπως εκείνο...».

Και περνάει και άλλο ο καιρός, και εσύ πάλι στάσιμος, στο ίδιο το σημείο.

Ξέρεις...

Δεν είναι κακό να είναι κανείς προσεκτικός. Να σκέφτεται πριν πράξει. Συχνά όμως, οι άνθρωποι μπαίνουμε σε τρυπάκια. Δειλιάζουμε. Βαλτώνουμε. Και τον φόβο μας, την έλλειψη ανδρείας, τη βαφτίζουμε προσοχή. Τη βαφτίζουμε σύνεση. Και κάπως έτσι καταλήγουμε να παιδευόμαστε μέρα-νύχτα, να παλεύουμε συνέχεια με τον ίδιο μας τον εαυτό, χωρίς όμως πραγματικό λόγο.

Είναι όμως φορές που αν δεν ρισκάρεις, που αν δεν κάνεις το βήμα, το αβέβαιο, το δύσκολο, δεν θα προχωρήσει τίποτα. Θα κάθεται και θα βλέπεις τη ζωή σου να περνά, τους γύρω σου να προχωρούν τις ζωές τους, και εσύ να δυστυχείς μέσα στις ανασφάλειές σου.

Έχε στον νου σου πως αν το πουλί δεν κάνει το βήμα

να φύγει από τη φωλιά, δεν πρόκειται ποτέ να μάθει να πετάει.

Καλό σου βράδυ.

Σ' ευχαριστώ που δεν υπήρξες μέτριος...

«Σ' ευχαριστώ που δεν υπήρξες μέτριος. Σ' ευχαριστώ που από την αρχή μου φέρθηκες με τον χειρότερο τρόπο. Σ' ευχαριστώ που δεν στάθηκες άξιος στο ύψος των περιστάσεων, στα όσα έπρεπε, στα όσα όφειλες να κάνεις. Ούτε καν τα αυτονόητα. Ούτε τα προσχήματα μπόρεσες να κρατήσεις...

Και επειδή εσύ δεν υπήρξες μέτριος, επειδή εσύ από την αρχή έκανες ξεκάθαρο με τον τρόπο σου, το ότι δεν είμαι σημαντική για σένα, εγώ κατάφερα να προχωρήσω...

Πόνεσα πολύ. Έκλαψα. Χτυπήθηκα. Βίωσα τη μοναξιά βαθιά μες στο πετσί μου.

Δεν ήσουν καλός. Ούτε επαρκής. Δεν ήσουν καν μέτριος... Και γι' αυτό σ' ευχαριστώ...

Γιατί ήσουν κακός. Ήσουν απών. Ήσουν αλίγος. Και αυτό το έκανε ξεκάθαρο για μένα...

Μ' έβγαλε από δεύτερες σκέψεις, από τύψεις, από προβληματισμούς για το πώς να ισορροπήσω καταστάσεις. Με απενοχοποίησε. Με ελευθέρωσε.

Και έτσι... απλά προχώρησα. Απλά συνέχισα. Πήγα παρακάτω τη ζωή μου.

Να είσαι καλά. Σε ό,τι κάνεις. Όπου και αν πας. Και ας είναι ο Θεός μαζί σου».

Την άκουγα ώρα να μιλάει... Δεν αναφερότανε σε